

Streszczenie

Wstęp: Ergonomia pracy według współczesnej definicji jest nauką stosunkowo młodą. Choć kojarzona jest głównie z obszarami produkcji i przemysłu, zajmuje się także analizą warunków pracy zawodów medycznych. Wśród nich, szczególnie wysokie narażenia odnotowano u ratowników medycznych.

Material i metody: W badaniu wzięło udział 97 uczestników. Do analizy wykorzystano 80 wyników podzielonych na 4 równe podgrupy: ratowników medyczny, studentów I, II oraz III roku studiów. Badanie obejmowało: autorski kwestionariusz ankiety, wykonanie 2-minutowej serii uciśnień klatki piersiowej z rejestracją video, ocenę zmęczenia skalą Borga, analizę efektywności resuscytacji z urządzenia TrueCPR oraz ocenę obciążenia ergonomicznego skalami: OWAS, RULA i REBA.

Wyniki: Różnice w ocenie zmęczenia skalą Borga w grupie badanej są istotne statystycznie ($p= 0,001$). Najbardziej zróżnicowaną liczbę uciśnień klatki piersiowej w ciągu 2 min uzyskano w podgrupie ratowników medycznych. Tempo uciśnień klatki piersiowej nie różni się istotnie pomiędzy grupami ($p= 0,510$). Pomimo różnic w otrzymanych wynikach jakości wykonania serii uciśnień klatki piersiowej, oceny ryzyka ergonomicznego we wszystkich przypadkach były jednakowe.

Wnioski: Obciążenie pracą fizyczną, zarówno studentów jak i ratowników medycznych, w czasie wykonywania uciśnień klatki piersiowej podczas prowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej według skali RULA jest na najwyższym poziomie i sugeruje potrzebę wprowadzenia korekcji. Obciążenie ergonomiczne w czasie wykonywania uciśnień klatki piersiowej podczas prowadzenia resuscytacji krążeniowo-oddechowej jest stałe i nie zależy od efektywności wykonywania manualnej kompresji klatki piersiowej. Wykazana potrzeba poprawy warunków pracy ratowników medycznych może odbyć się poprzez wyposażenie karettek pogotowia w urządzenia do mechanicznej kompresji klatki piersiowej.

Słowa kluczowe: ergonomia, resuscytacja krążeniowo-oddechowa, obciążenie pracą, ratownicy medyczni